

Als dichters voorbijkomen

Een dichter komt voorbij
Op zijn weg gaan deuren open
aangezichten
en, dankzij het woord,
het dichtgemetselde raampje
van het geheugen
Hier en elders
hing oorlog de beest uit
werden zwervers honkvast
verlieten talen de toren van Babel
kinderen in alle kleuren van de regenboog
groeiden samen op

Een dichter kwam voorbij
maar hij herinnert zich al:
de stoet platanen die hem
naar de irreële moskee voeren
zijn bescheiden wandelaarskunstjes
die hem telkens weer terugbrengen naar het station van Schaarbeek
het slechte humeur van een ober
dat een raadsel is gebleven
de beschaafdere ogen van de poedel in een vitrine
de hemel die met zijn verbazingwekkende glimlach
de woongebouwen ten dans vraagt
de tram die stilstaat aan de rand van de woestijn
het opschrift van de privé-bar waarop
“De directie heeft het recht u de toegang te weigeren”
de meeuw die over de perrons vliegt
om toe te zien op het werk van de fotograaf
het rendez-voushuis dat in onbruik is geraakt
het meisje dat van kop tot teen gesluierd door het park loopt
het niet zo roemvolle gedenkteken voor een onzegbare safari
de werkmansuintjes waar de aarde nog gestreeld wordt
en de planten met tederheid omringd
de verkwikkende slokjes van het fameuze bier
die de onvergelykelijke smaak opwekken
van het land en de mensen

Komt hier ooit nog een andere dichter voorbij?
Wanneer en waarom?

Nederlandse vertaling: Bart Vonck (2005)